

— Pagină culturală — pag. II
— Viața de partid — O organiza-
ție de bază ce nu dă atenția cuvenită
primirii de candidați în partid
pag. III

— Adunarea generală a împuterni-
ciților cooperativei din Sântana
pag. III
— Bogată activitate culturală
pag. III
— Colaborarea frățească româno-
polonă
pag. III

— Stăruiri avicole — Cum poate
fi organizată o fermă de păsări
pag. III
— Semnarea protocolului cu privi-
re la schimbul de mărfuri pe anul
1954 dintre U.R.S.S. și R.P. Chineză
Pag. IV.

Neclintita politică de pace a Statului Sovietic

Popoarele întregii lumi sunt însetate de o pace trinită. Cu o forță fără precedent ele cer guvernelor, și îndeosebi guvernelor marilor puteri, care poartă principala răspundere pentru asigurarea păcii, să folosească posibilitățile ce s-au ivit în ultima vreme pentru rezolvarea pașnică a problemelor litigioase, pentru slăbirea continuă a încordării internaționale, pentru menținerea și întărirea păcii și securității generale.

Aceste năzuințe scumpe ale tuturor popoarelor își găsesc cea mai deplină și mai concretă întruchipare în neclintita politică de pace a marilor puteri socialiste — Uniunea Sovietică.

Dealungul întregii sale existențe, Statul Sovietic a dus o luptă neovăitoare pentru pace și prietenie între popoare. Cauza întăririi păcii și a asigurării securității popoarelor nu a fost și nu este pentru guvernul sovietic o problemă de tactică și de manevră diplomatică; ea decurge din însăși esența orânduirii sociale și de stat sovietice, din însăși ideologia care călăuzește statul sovietic în toate acțiunile sale, din leninism.

Raportul prezentat de P. N. Pospelov la ședința de doliu dela Moscova cu prilejul comemorării a 30 de ani dela moartea lui V. I. Lenin a scos din nou în evidență profunda principialitate și consecvență a politicii externe a P.C.U.S. și a Guvernului Sovietic, care traduce în viață poruncile nemuritorului Lenin.

Statul Sovietic desfășoară o gigantică activitate constructivă, pusă în slujba bunăstării și a fericirii oamenilor sovietici, în slujba realizării orânduirii vișate de mințile cele mai luminate — comunismul. În timp ce în lumea capitalistă forțele de producție bat pasul pe loc, iar descoperirile științifice sunt puse în slujba morții și distrugerii, în Uniunea Sovietică forțele de producție cunosc o dezvoltare năvalnică. În prezent oamenii de știință sovietici lucrează cu succes pentru a folosi colosalele posibilități de întrebunțare a energiei atomice pentru construirea comunismului, pentru binele omenirii — iar nu pentru subjugarea și exterminarea popoarelor, nu pentru distrugerea civilizației mondiale.

Acum, după ce Uniunea Sovietică dispune de o industrie grea multilateral dezvoltată, de o puternică bază pentru apărarea țării și dezvoltarea întregii economii, Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au elaborat și traduc în viață un program grandios, multilateral, de luptă pentru un avânt rapid al agriculturii, pentru dezvoltarea accelerată a industriei ușoare și alimentare, în vederea creării în viitorii 2-3 ani a unui belșug de produse de consum popular. În legătură cu acest program, presa burgheză din Apus manifestă adesea neliniște și cheamă țările Europei occidentale să se la la întrecere cu Uniunea Sovietică, în ceea ce ziarul american „Journal of Commerce” numește „cursa ridicării nivelului de trai”. Expprimând părerea oamenilor sovietici, care, conștienți de dreptatea și superioritatea cauzei lor, sunt pentru întrecerea pașnică între capitalism și socialism, raportul pune întrebarea legitimă: „Ce rău poate fi dacă în locul cursei în armament, care se desfășoară în țările capitaliste, va începe o întrecere economică pașnică pentru ridicarea nivelului de trai? Oare muncitorii se vor opune acestei curse a ridicării nivelului de trai?”

Este evident că ceea ce provoacă neliniștea unor anumite cercuri din Apus, după cum rezultă chiar din presa lor, este faptul că succesele țării lagărului socialist exercită o uriașă influență asupra minților și inimilor popoarelor din țările capitaliste și coloniale.

Ilustrând perfect teza leninistă potrivit căreia politica externă constituie continuarea politicii interne, Statul Sovietic desfășoară pe plan internațional o luptă deosebită pentru a asigura pacea atât de necesară popoarelor sovietice în opera de construire a comunismului și atât de scumpă tuturor popoarelor. Așa cum a declarat în repetate rânduri guvernul sovietic, Uniunea Sovietică nu are pretenții teritoriale față de niciun stat. Politica externă sovietică se bazează pe respectarea drepturilor celorlalte țări, mari și mici, a principiului egalității și neamestecului în treburile interne ale altor state. Baza principală a luptei neobosite duse de Guvernul Sovietic, pentru o pace trinită, pentru slăbirea încordării internaționale o constituie indicațiile lui Lenin asupra posibilității coexistenței îndelungate și a întrecerii economice pașnice între cele două sisteme — socialist și capitalist.

La întrebarea corespondentului unui ziar american, care sunt bazele păcii cu America, Lenin a răspuns: „Capitaliștii americani să se lase în

pace. Noi îi vom lăsa în pace. Suntem chiar gata să le plătim cu aur pentru mașinile, uneltele, etc., utile transporturilor și producției. Și nu numai cu aur, ci și cu materii prime”.

Eforturile Guvernului Sovietic tind și în prezent la îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre U.R.S.S. și America. Sunt cunoscute declarațiile făcute de președintele Consiliului de miniștri al U.R.S.S., G. M. Malenkov, cu ocazia Anului Nou: „Eu cred că nu există piedici obiective în calea îmbunătățirii în noul an a relațiilor dintre Uniunea Sovietică și SUA și a întăririi legăturilor tradiționale de prietenie dintre popoarele țărilor noastre. Și sper că așa va fi”. Guvernul Sovietic îndeplinește întru totul și indicațiile lui Lenin cu privire la stabilirea unor relații de prietenie cu Anglia și Franța. În 1922, Lenin a arătat: „Considerăm că relații pe deplin prietenești cu cele două puteri sunt întru totul posibile și ele constituie felul nostru... Suntem de părere că interesele Angliei și Franței înțeleg în mod just vor acționa și ele în această direcție”.

Guvernul Sovietic acordă o mare însemnătate dezvoltării legăturilor de afaceri cu țările burgheze, pe baza intereselor reciproce, considerând că aceasta constituie unul din factorii cei mai importanți de natură să contribuie la coexistența pașnică îndelungată a celor două sisteme. După cum a prevăzut în mod genial Lenin, greutățile economice prin care trec țările capitaliste le determină în mod inevitabil să pășească pe calea legăturilor comerciale cu țările lagărului democrat. Un exemplu în această privință îl oferă recenta conferință a țărilor imperiului britanic, care a recunoscut necesitatea imperioasă pentru aceste țări de a face comerț cu țările lagărului democrat. Comandantul conferinței, ziarul parizian „Combat” a scris: „Întrucât criza americană amenință să închidă piața dolarului. Commonwealthul ar putea găsi în Răsărit un dezechilibru providențial pentru producția sa”.

Guvernul Sovietic face tot ce trebuie pentru reglementarea pașnică a tuturor problemelor nerezolvate. Fiecare zi ce trece confirmă aceasta. Noua propunere a Guvernului Sovietic ca statele să-și asume obligația de a nu folosi arme atomice și bi-drogenice, a deschis calea pentru îndepărtarea amenințării războiului atomic.

Un succes al luptei popoarelor pentru tratative între marile puteri îl constituie faptul că la Berlin are loc Conferința miniștrilor de externe ai celor patru puteri. Popoarele lumii, printre care și poporul român, cer ca această Conferință să corespundă sarcinilor sale principale și anume să contribuie la întărirea păcii, la micșorarea încordării în relațiile internaționale, la asigurarea reală a securității în Europa.

Sosind la Berlin, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, susținând necesitatea micșorării încordării internaționale, a spus: „Uniunea Sovietică nu a avut și nu urmărește țeluri care ar fi îndreptate împotriva altor state, împotriva libertății și drepturilor naționale ale altor popoare. În ceea ce privește sprijinirea năzuințelor tuturor țărilor având drept scop grădina bunăstării și securitatea popoarelor — în măsura în care aceste năzuințe nu sunt opuse intereselor și drepturilor altor state — ea este asigurată. Guvernul U.R.S.S. ar dori să vadă aceeași atitudine și față de Uniunea Sovietică”.

Opinia publică internațională sprijină propunerea Guvernului Sovietic de a se acorda R.P. Chineze locul ce i se cuvine ca mare putere mondială în rezolvarea problemelor internaționale și cererea ca toate marile puteri, inclusiv R.P. Chineză să se întrecască pentru a examina în comun problemele deslinderii în relațiile internaționale.

Urișă forță a politicii de pace a Guvernului Sovietic constă în faptul că ea se bucură de sprijinul și simpatia întregii omeniri progresiste. Milioane și milioane de partizani ai păcii văd că lupta Uniunii Sovietice pentru pace corespunde pe deplin intereselor lor vitale.

Poporul român cunoaște prin experiența lui de zi cu zi însemnătatea hotărâtoare a prieteniei cu Uniunea Sovietică. În cuvântarea rostită de tov. C. Părulescu la adunarea solemnă din Capitală închinată come-

(Continuare în pag. 4-a)

Declarația făcută de V. M. Molotov în ședința din 25 Ianuarie 1954 a conferinței dela Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

BERLIN. (Agerpres). TASS transmite declarația făcută de V. M. Molotov în ședința din 25 Ianuarie 1954 a conferinței dela Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri:

Domnule președinte, domnii miniștri! Actuala conferință a miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, Statelor Unite ale Americii și Uniunii Sovietice atrage atenția cercurilor largi ale opiniei publice internaționale.

Mulți așteaptă rezultate importante dela această conferință. Există și păreri diametral opuse. După cum se știe, în unele cercuri se declară anticipat că conferința dela Berlin este sortită eșecului și că încă de pe acum, când conferința dela Berlin nici nu și-a început lucrările, opinia publică ar trebui pregătită pentru inevitabilul ei eșec. Asemenea declarații nu pot fi decât, bine înțeles, dela acei despre care am putea spune că au o atitudine binevoitoare față de conferința dela Berlin.

În ceea ce privește guvernul sovietic, el nu poate accepta punctul de vedere al aceluia care sună gata să fie de acord anticipat cu ideea că conferința dela Berlin nu va duce la niciun rezultat. Cred că printre noi, participanții la conferință, punctul de vedere indicat mai sus în general nu va găsi simpatie.

Conferința dela Berlin a fost precedată pe o perioadă destul de îndelungată de un schimb de note în care cele trei guverne al Franței, al Angliei și al S.U.A., precum și guvernul U.R.S.S., și-au expus amănunțit părerile asupra sarcinilor actualei conferințe. Acest schimb de păreri a arătat că, în ciuda deosebirii între pozițiile guvernelor celor patru puteri asupra unor probleme sau a altora, necesitatea unei conferințe a reprezentanților acestor state a devenit stringentă.

Într-adevăr, milioane de oameni așteaptă răspuns la întrebarea dacă actuala conferință va contribui la întărirea păcii, la micșorarea încordării în relațiile internaționale și la asigurarea efectivă a securității în Europa.

În măsura în care conferința dela Berlin va corespunde acestei sarcini fundamentale, ea își va avea și rolul ei pozitiv în dezvoltarea ulterioară a relațiilor internaționale.

Ordinea de zi a prezentei conferințe n-a fost stabilită dinainte. S'a văzut că este mai indicat ca însăși conferința miniștrilor afacerilor externe să-și stabilească ordinea de zi. În ceea ce privește delegația sovietică, ea pornește dela premiza că la stabilirea ordinii de zi a actualei conferințe este necesar ca această chestiune să fie examinată nu formal, ci în fond. Este necesar să ne călăuzim după considerentul că pe ordinea de zi o conferință noastră trebuie incluse probleme a căror examinare să contribuie la întărirea păcii și la continuarea deslinderii în relațiile internaționale; în această privință au și fost realizate anumite rezultate anul trecut. Într-adevăr, nu trebuie subprecizat faptul terminării războiului și al încheierii armistițiului în Coreea, lucru realizat, în primul rând în urma inițiativei Republicii Populare Chineze și a Republicii Populare Democrate Coreene. Rezultatele pozitive ale acestui eveniment s'au făcut simțite și în Asia și în Europa și în America.

Dintre problemele care urmează să fie examinate, mă voi ocupa la început de problema germană.

Se poate considera că toți participanții la actuala conferință au căzut de acord că problema germană trebuie inclusă pe ordinea de zi a conferinței noastre. Totodată, este absolut evident că problema germană nu poate fi examinată izolat, că examinarea acestei probleme este indis-

lubil legată de problema generală a asigurării securității în Europa, că numai o rezolvare a problemei germane care va contribui la întărirea păcii în Europa va fi trinită și justă.

Se știe că principala răspundere pentru deslănțuirea atât a primului război mondial, cât și a celui de al doilea război mondial revine Germaniei. În epoca kaiserului Wilhelm, forțele agresive ale militarismului german au deslănțuit primul război mondial. Cu toate că militarismul german a suferit o înfrângere cruntă în acest război, Germania hitleristă a deslănțuit cel de al doilea război mondial, care s'a încheiat cu o înfrângere și mai grea.

Se știe deasemenea că cel de al doilea război mondial a costat popoarele Europei nemăsurate sacrificii. Aceste sacrificii au întrecut cu mult nenorocirile și dezastrurile, sângele și pierderile în oameni cauzate de primul război mondial. Cele mai mari sacrificii, fără să mai vorbim de uriașele eforturi, au fost aduse de popoarele țărilor noastre, Uniunea Sovietică. Milioane de familii sovietice au pierdut pe cei mai apropiați — soți, fii, frați. Sacrificii uriașe au fost aduse și de femeile sovietice. Popoarele U.R.S.S. nu vor putea uita niciodată toate acestea.

Noi înțelegem pe deplin și însemnătatea sacrificiilor aduse de celelalte popoare care au suferit, agresiunea hitleristă. Noi înțelegem și sentimentele poporului german care a fost lăsat fără sens atât în primul, cât și în cel de al doilea război mondial, de către militarismul agresiv german, și care până în ziua de azi suferă consecințele dezastruoase ale politicii militarismului german.

Din toate acestea reiese că, în actualele condiții, problema germană trebuie rezolvată în așa fel încât să se excludă posibilitatea unor noi încercări ale militarismului german de

a deslănțui un al treilea război mondial. Aceasta înseamnă că examinarea problemei germane este indispensabilă legată de asigurarea securității în Europa. După cum o arată experiența istorică, acest lucru are o însemnătate uriașă și pentru asigurarea păcii în lumea întreagă.

Trebuie subliniat îndeosebi faptul că atât în timpul celui de al doilea război mondial cât și după terminarea lui, guvernele celor patru puteri, reprezentate la actuala conferință, au fost de aceeași părere, au avut puncte de vedere comune în această problemă. În legătură cu aceasta este suficient să fie amintite hotărârile conferinței dela Yalta a șefilor guvernelor S.U.A., Angliei și U.R.S.S., care a avut loc în Februarie 1945, precum și acordurile adoptate de aceleași guverne la conferința dela Potsdam din August 1945.

Hotărârile conferinței dela Yalta prevăd că „scopul neclintit este distrugerea militarismului german și a nazismului și garantarea faptului că Germania nu va mai fi în stare niciodată să încălce pacea lumii întregi”.

Aceste hotărâri au fost sprijinite pe deplin și de Franța, precum și de toate celelalte națiuni unite.

Statele participante la conferința dela Potsdam, confirmând susmenționatele hotărâri dela Yalta, au arătat în declarația dela Potsdam cu privire la Germania că „militarismul german și nazismul vor fi desrădăcinate și aliații, de comun acord unii cu alții, acum și pe viitor, vor lua și alte măsuri necesare pentru ca Germania să nu mai amenințe niciodată pe vecinii săi sau menținerea păcii în lumea întreagă”. La aceste hotărâri a aderat și Franța. Ele au fost sprijinite de popoarele lumii întregi.

(Continuare în pag. 4-a).

Deschiderea conferinței dela Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

BERLIN. (Agerpres). Corespondentul special al agenției TASS transmite:

La 25 Ianuarie, în clădirea fostului Consiliu aliat de control s'a deschis conferința miniștrilor afacerilor externe ai U.R.S.S., Franței, Angliei și S.U.A.

La conferință participă V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.; G. Bidault, ministrul afacerilor externe al Franței; A. Eden, ministrul afacerilor externe al Angliei și J. P. Dulles, secretarul de stat al S.U.A.

Din partea sovietică la lucrările conferinței iau parte A. Gromiko, I. A. Malik, precum și G. N. Zarubin, S. A. Vinogradov, G. M. Pușkin, V. S. Semenov, L. F. Iliev, A. A. Sobolev, N. T. Fedorenko, I. I. Iliev; din partea Franței participă Parodi, De La Tournelle, De Margerie, Broustere, Seydoux, Bayance; din partea Angliei participă Roberts, F. Hoyer-Millar, W. Hayter, Ch. F. C. Coleman, A. Nutting; din partea S.U.A. participă A. L. O'Connor, D. MacArthur, Ch. Bohlen, R. R. Bowie, D. Bruce, Y. Conant, Ch. D. Jackson, C. W. McCordle.

La prima ședință, miniștrii au căzut de acord ca miniștrii să prezideze pe rând. Prima ședință a fost prezidată de Dulles.

După ce miniștrii au căzut de acord asupra procedurii lucrărilor, președintele ședinței a dat cuvântul lui G. Bidault pentru a face o declarație.

Exprimându-și convingerea că prezenta conferință va constitui un prim pas pe calea spre o îmbunătățire de lungă durată a relațiilor între cele patru puteri și că ea va deschide din nou calea spre o reglementare generală care va pune capăt scindării lumii, Bidault a arătat că între țările participante la conferință există divergențe și că conferința trebuie să examineze toate problemele nerezolvate.

Bidault a afirmat că propunerile făcute de S.U.A. permit rezolvarea problemei primejdiei atomice și că, după părerea Franței, problema dezarmării este legală de rezultatele tratativelor care vor avea loc în problema atomică.

Bidault a recunoscut marea însemnătate a problemelor asiatice și a declarat că aceste probleme trebuie rezolvate „cu cât mai repede cu atât mai bine”. Totuși, el a afirmat că „rezolvarea acestei probleme n'ar fi grăbită prin încercări de a o examina în afara limitelor ei firești” și a declarat că prezenta conferință trebuie să fie consacrată examinării problemelor europene. „Nu sunt de părere, a spus el, că soarta Austriei depinde de soarta Coreei. De ce ar trebui legată problema unificării Germaniei de problema stabilirii statutului internațional al Chinei?”

Ministrul afacerilor externe al Franței a recunoscut că actuala scindare a Europei este „un fenomen nesăritos” pe care puterile interesate trebuie să-l înlăture. Dar, în același timp, el a repetat versiunea de mult desmințită că această împărțire ar fi fost, chipurile, „impusă” occidentului, în timp ce în realitate ea este o consecință a politicii puterilor occidentale.

Bidault a declarat că se va abține dela orice analiză de ordin istoric și dela orice referire la cauze prime. Noi considerăm, a spus el, că „programul nostru de apărare nu poate constitui în niciun caz un obiect de tratative”. Bidault „și-a motivat” această afirmație, prelucând că „așa zisele măsuri „defensive” ale puterilor occidentale ar avea drept scop asigurarea securității lor. După părerea lui Bidault, obiectul discuțiilor trebuie să-l constituie tratatul de pace cu Germania și tratatul austriac. Referindu-se la problema germană, el a spus că condițiile pregătirii tratatului de pace — și anume existența unui guvern care să reprezinte întreaga Germanie — n'au fost încă înlățuite și a repetat din nou cunoscuta afirmație a puterilor occidentale că rezolvarea problemei trebuie să înceapă cu electuarea unor așa zise „alegeri libere”.

Bidault a spus că pentru preîntâmpinarea creșterii naționalismului german și a primejdiei din partea Germaniei, „este indicat ca Germania să fie inclusă într-o organizație cu caracter pur defensiv în care, datorită însăși naturii acestei grupări, o agresiune individuală sau colectivă din partea vreunui membru al ei să devină cu neputință”.

El a declarat că „soarta democrației în Germania” depinde, chipurile, de „asocierea Germaniei cu Occidentul”.

Apoi a făcut o declarație A. Eden, ministrul afacerilor externe al Angliei. „Această conferință dela Berlin, a spus el, a trezit speranțe pe întregul glob. Popoarele iubitoare de pace așteaptă dela noi acțiuni de pace și noi nu trebuie să le decepționăm”. Eden a spus în continuare că în Anglia mulți sperau că colaborarea din timpul războiului va continua și în anii de pace și că poporul britanic regretă profund că acest lucru s'a dovedit a fi cu neputință. El a afirmat că, în legătură cu aceasta, Anglia „n'a avut altă alegere decât să acționeze în colaborare cu aliații ei pentru a-și asigura securitatea și pentru a menține pacea în Europa”.

După această încercare de a justifica crearea blocului puterilor occidentale și politica de scindare a Europei, Eden a declarat că scopul conferinței trebuie să fie „slăbirea barierelor care există în Europa și, în al doilea rând, încurajarea unor relații de mai mare încredere între țările Occidentului și Uniunea Sovietică”.

El a obiectat împotriva examinării „problemelor mondiale” declarând că conferința va realiza mai mult dacă miniștrii vor putea înlătura una sau două din principalele cauze ale încordării „și nu vor examina încordarea în mod abstract”. „Această conferință, a spus el, este o conferință a Europei cu privire la Europa” și deaceia ea trebuie să se ocupe, în primul rând, de principalele probleme europene: problema Germaniei și problema Austriei.

În continuare, Eden s'a solidarizat cu observațiile lui Bidault referitoare la asigurarea securității. „Guvernul majestății sale, a spus el, este membru al Națiunilor Unite. Noi avem în același timp un tratat cu Uniunea Sovietică care rămâne în vigoare încă mulți ani. Noi respectăm în mod ferm aceste obligații, ele constituind o garanție a faptului că nu vom participa niciodată la vreun act de agresiune care nu vom amenința niciodată securitatea Uniunii Sovietice”. Eden

a încercat să prezinte acordurile și tratatele puterilor occidentale drept măsuri „cu caracter pur defensiv”, care garantează chipurile securitatea. El a declarat că este gata să examineze împreună cu Uniunea Sovietică problema securității Uniunii Sovietice, dacă guvernul sovietic consideră necesar acest lucru.

Menționând că la baza divergențelor cu Uniunea Sovietică și a greutăților din Europa stau problema germană și actuala împărțire artificială a Germaniei, Eden a recunoscut că unificarea pașnică a Germaniei și încheierea tratatului de pace cu Germania ar deschide noi perspective pentru o pace îndelungată în Europa. Referindu-se însă la căile de rezolvare a acestei probleme, Eden a repetat din nou cunoscuta afirmație a guvernelor puterilor occidentale că primul pas spre rezolvarea problemei germane trebuie să-l constituie așa zisele „alegeri libere” în întreaga Germanie care, după cum se știe, în actualele condiții ale scindării Germaniei și ale existenței regimului terorist dela Bonn în partea ei de Vest, n'ar putea duce la exprimarea liberă a voinței poporului german și la unificarea Germaniei pe o bază pașnică și democratică. Potrivit propunerii lui Eden, după electuarea acestor „alegeri libere”, care în realitate au drept scop extinderea regimului dela Bonn asupra întregii Germanii, contrar voinței poporului ei, prima sarcină ar fi pregătirea unei adunări constituante pentru a asigura constituirea unui guvern al întregii Germanii. Eden a adăugat că până la constituirea acestui guvern al întregii Germanii, în întreaga Germanie trebuie să funcționeze administrația așa zisel republici federale.

După aceea s'a făcut o declarație V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.

Cu această, prima ședință a conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri a luat sfârșit. Secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a declarat că timpul fiind înaintat, el își va face declarația în ședința următoare.

Următoarea ședință a avut loc la 26 Ianuarie.

MEDALION

Ady Endre

Astăzi se împlinesc 35 de ani dela moartea celui mai mare poet maghiar dela începutul secolului al XX-lea: Ady Endre.

El a murit la vârsta de 42 de ani. Ady a trăit în epoca când capitalismul trecea în ultima sa fază, în imperialism. Deci, contradicțiile interne ale capitalismului se ascuteau din ce în ce mai mult și în Ungaria.

Ady Endre s'a născut în anul 1877 la Erdmindszent, într'un sat mic din regiunea Salu-Mare, dintr-o familie nobilă sărăcită. După studii făcute la Sălaj și Debrețin, se stabilește ca ziarist la Oradea. Aici petrecește acolo un contribuitor mult la formarea lui ideologică. La Oradea a putut să-și dea seama de existența unei îndărălile lupte de clasă, de voința celor asupriți de a-și construi o viață nouă.

În 1904 pleacă la Paris unde rămâne mai mulți ani și unde va reveni adeseori pentru mai mult sau mai puțin timp, până în anul 1914. A plecat din țară cu speranța că va găsi „orașul luminii”, dar în curând își dă seama că degeaba căuta lădi inaintate, revoluționare, în rândul claselor dominante ale putreii republici a treia franceză.

Revoluția din anul 1905 din Rusia a exercitat o influență hotărâtoare asupra poetului. El salută cu avânt revoluția în mai multe articole ale sale.

Primele sale poezii au apărut într'un volum la 1899, dar adevăratul Ady, în marea lui poezie nu apare decât în 1906, cu „Uj Versek” (Poezii noi). După această dată îi apare câte un volum de poezii aproape în fiecare an.

Deasemenea el scrie mai multe articole de ziar și studii, devenind motorul mișcării literare înaintate, concentrată atunci în jurul revistei „Nyugat” („Apus”), apărută în 1908.

Ady a văzut clar contradicțiile dualismului austro-ungar, și-a dat seama că trebuie rezolvată problema țării, precum și problema minorităților naționale. Poezia lui dă expresie așteptării permanente a schimbării revoluționare. Dar, cu nu numai că așteaptă această schimbare, el și o vrea, o cere. Reinforțându-și privirea spre trecut, Ady citează adeseori tragedia sângeroasă a lui Dozsă și alți

ludinea revoluționară întransigentă a lui Petőfi.

Ady este contra războiului imperialist izbucnit în 1914, iar în timpul războiului a continuat să lupte contra josiilor acestui război, contra șovinismului, pentru pace și înfrățire între popoare.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, îi dă speranțe noi lui Ady. Acesta presimte că „soarele roșu stănt”, cântă și așteaptă atât de mult de el, se va ridica, iar revoluția, nu mai revoluția condusă de proletariat, va mătura, va nimici lumea cea veche, putredă. Are curajul să-și manifeste încrederea în misiunea istorică a clasei muncitoare și să-și exprime simpatia și adăziunea lui față de ea.

Când însă revoluția din 1918 din Ungaria l-a felicitat pe Ady, persecutat și neînțeles de regimul feudal-capitalist, poetul era grav bolnav și la 27 ianuarie 1919 a încetat din viață.

Ady a tratat în numeroase poezii ale sale necesitatea luptei comune a naționalităților din Ungaria contra asupritorilor lor comuni. Așa sunt poeziile „Spovedania Dunării”, „Cântecul iacobinului maghiar” și altele. În 1907 marele poet maghiar a salutat cu bucurie mișcarea revoluționară a țărănilor români. El a stat în legătură personală cu scriitorii români progresiști I. L. Caragiale, Emil Isac și alții.

Ady a fost nou în literatura maghiară atât prin tematica poeziei sale cât și prin forma ei. El a continuat revoluționarismul lui Petőfi în noi condiții. Și-a iubit patria, și-a iubit poporul. Deaceia a biciuit cu critica lui aspră starea de lucruri din Austro-Ungaria. Deaceia a trăit izolat, persecutat și chiar învinuit de trădare de către exponenții regimului reacționar. Lui Ady nu i s'a dat cinstirea cuvenită decât după eliberarea Ungariei, când s'au publicat și poeziile lui, din nou interzise.

Poporul român prețuiește opera marelui poet maghiar pentru că această operă e un imn închinat prieteniei între popoare, o armă de luptă împotriva asupritorilor celor ce muncesc. Prof. Ilieș Kristof

BUNICA

Zăpda! și pe uliți facem parte,
Prin pomi s'arindă s'arbă lângă salbă
Bunica toarce'n casă lăudă albă
Sfâr, sfâr, neastâmpăratul fus
se'nvârle.

Îi curg prin minte vrenurile vechi
Pe când era la moșier robită
Trăia ca frunza'n vânturi, veștejită,
De-atunci îi s'und plânsul în urechi.

Ardea la seceră sub foc de vară...
Un sâculeț din aurul de grâne
Doar măcina la moară pentru pâine;
Flămândă sta din vară'n primăvară.

Se'nvârle fusul ca o jucărie
Și o pisică tot îi dă cu laba
Priveste lung la ea și face baba
Își amintește din copilărie...

De mult, avea pe-alunci vre'o nouă ani
Scăpase capra'n lan la moșier
Și d'nsăngerat-o c'o vergea de fier
Vătaul liclos și nosăul de bani.

Se invârle fusul mai domol, mai
plin,
În jurcă lăna scade, baba toarce
Dar vremea veche nu se mai întoarce
S'au stins, s'au stins și lacrimi
și venin.

Deodată se deschide ușă mică
De năvălește toată iarna'n casă
Și intră fata, ninsă-i mai frumădă
E tractoristă mândră și voinică.

— Bunică, azi îți spun o bucurie —
Și fata ține ochii pe inel —
Eu cu Ion, am hotărât la fel
Ne ducem pe tractor la cununie.

Bunica și poartă gândul la ospăț
Vorbește rar, dar vorba nu și-o'ncrență
— Acolo pe tractor de-o fi la nuntă
Să-mi faceți loc și mic să mă-odăi.

N. ANTONIU.

CE SĂ CITIM

„VASILI TIORCHIN” de A. Tvardovschî

(Editura „Cartea Rusă”).

Poemul „Vasili Tiorchin” a fost scris de Alexandr Tvardovschî — unul din cei mai populari poeți sovietici — în anii cumpănați ai crâncenului război dus de patria sa împotriva coteritorilor hitleristi, război la care poetul a participat activ în calitate de corespondent de presă.

Dela primele strofe ale poemului, care descriu cadrul acțiunii — frontul, viața aspră, luptele grele — și până la ultimele strofe care vorbesc despre bucuria nemărginită a victoriei, te cucerește simplitatea și plasticitatea stilului lui Tvardovschî, te emoționează dragostea și căldura cu care autorul povestește faptele eroilor săi.

Vasili Tiorchin, eroul poemului, este un ostaș sovietic „un flăcău cum sunt mulți pe lume”. Tiorchin e un om deschis, vesel, prietenos, modest, gata oricând să glumească, să povestească tot felul de întâmplări sau să cânte din armonică. Prin felul său de a fi el susține moralul tovarășilor săi, îi ajută să treacă prin momentele cele mai grele.

Prin țările de democrație populară

Cercetări arheologice în R. P. Albania

Datorită sprijinului partidului și guvernului, în ultimul timp s'au efectuat în Albania numeroase săpături pentru a studia vechea cultură și civilizație a poporului albanez. La Muzeul arheologic și etnografic din capitală se află numeroase piese arheologice care atestă existența unei civilizații primitive pe teritoriul Albaniei de astăzi.

Un interes deosebit îl prezintă diferitele obiecte aflate în acest muzeu și care au aparținut popoarelor ilirice, strămoșii albanezilor de azi.

În diferite centre s'au găsit monumente funerare împodobite cu stele și basorelieve interesante, care dovedesc înaltul nivel artistic al meșterilor iliri de odinioară. La cunoașterea acestei epoci mai contribuie și bogatele colecții numismatice, care indică centrele unde trăiau populațiile de origine ilirică și care dovedesc dezvoltarea lor economică și culturală. Pe de altă parte, descoperirea de monede grecești și traco-macedonene dovedesc existența relațiilor comerciale stabilite între popoarele de origine ilirică din Grecia și Macedonia.

Institutul de științe al R. P. Albaniei acordă un sprijin deosebit cercetărilor și descoperirilor arheologice și etnografice. În acest scop, el organizează expediții periodice formate din arheologi, etnografi și alți cercetători. O echipă de arheologi dela Muzeul arheologic și etnografic din Tirana a întreprins de curând cercetări pentru descoperirea urmelor culturii ilirice în valea râului Mali în Nordul Albaniei. Obiectele scoase la iveală cu acest prilej contribuie la cunoașterea și mai profundă a civilizației acestei ramuri a poporului iliric care a trăit în această regiune.

O altă expediție întreprinsă de specialiștii dela Muzeul arheologic și etnografic a făcut săpături în satele Plocti, Vayza și Velce (districtul Vlorë). Într-o peșteră dela Velce s'au descoperit fragmente de vase de lut, de arme și de unelte de piatră, care dovedesc că această regiune a fost locuită încă dela începutul celui de al doilea mileniu înainte de era noastră. Numeroasele monumente ale vechii

culturii, care se află în Albania, prezintă nu numai un interes național, ci fac parte din patrimoniul culturii mondiale. Valoarea acestor monumente a fost apreciată odată cu venirea la putere a regimului democrat-popular, care a sprijinit descoperirea și studierea acestor monumente.

Unul din monumentele de cultură care are o mare valoare documentară pentru cei ce studiază arta medievală, atât din punct de vedere estetic, cât și din punct de vedere istoric, sunt frescele pictorului albanez Onufri de Neokastro. O expoziție organizată de Muzeul arheologic și etnografic din Tirana a descoperit de curând, în câteva vechi biserici din districtul Elbasan, frescele pictate de maestrul albanez al evului mediu, Onufri de Neokastro.

Lucrările lui Onufri reprezintă stilul iconografic bizantin, și anume epoca Paleologilor, care a constituit apogeul artei bizantine dela Constantinopol. Frescele pictate de Onufri sunt de o mare importanță istorică și artistică.

BURUENI DE LEAC

— Schiță de C. Mihăilescu —

Unchiul Sever, locuiește în Mică-laca, în căsuța lui.
Își duce viața tihnă. Începând din Martie, până cade bruma groasă, el își petrece mai tot timpul în grădina sa din jurul casei. Aci are fel de fel de zarzavaturi, dar mai ales are un colțisor cu felurile burueni de „leac”: ismă, măghiran, pălăgină, șofran, hrean și altele, căci slăbiciunea lui în toată viața i-a fost pentru leacurile băbești. Cei drept, el n'a fost niciodată bolnav, și nici nu s'a folosit de ele. Le-a recomandat însă și le mai recomandă multora. N'are ce face toată ziua... E doar pensionar. Cât despre leacuri, le învățase mai demult dela o babă „dofloroaie”, iar amicul lui, Plămădeanu, chibabur din cartier, l-a învățat nu odată: „Dă-i 'nainte Severe, doftorește lumea cum știi tu. Făci un mare bine oamenilor și-i poți dezvăța de doctori...”

Cu toate-ar fi împăcat moș Sever. Nu e împăcat însă când trece pela policlinică: vede atâția oameni care intră să-și caute acolo leacurile și pe el îl ascultă tot mai puțin. Într-o zi, având mai mult timp, dar fără să fie bolnav, a intrat și el în localul policlinicii. Într-o sală mare erau mai mulți cetățeni care-și așteptau rândul să intre la consultații.

Între bolnavii din sală a găsit doi cunoscuți. Unul se plângea de dureri de cap, celălalt de dureri la stomac.
— „Lucru foarte simplu — spuse unchiul Sever, adresându-se celui cu dureri de cap — la niște frunze de hrean, le stropești cu puțin alcool, le pui pe frunte și la ceață, te legi muerește la cap, bei un ceai fierbinte de flori de soc, și te bagi sub plapomă în pat. Asta seara, înainte de a te culca. Dimineață, când te trezești, ai uitat că te-a durut capul...”

— Fuși de-aci, moșule, cu leacurile băbești — spuse suferindul.
— Habar n'ai — îi răspunse unchiul Sever. Fă numai așa și-o să vezi...

— Nici nu mă gândesc! Alte dedesubturi trebuie că are durerea de cap; numai medicul e 'n stare să-mi spună ce să fac...

— Treaba dumitale îi zise, dând din umeri, unchiul Sever. Eu nu-ți cer niciun ban, îți dau numai un sfat...

— Nici doctorul nu-mi la năim ban.

— Nu-ți ia, dar cât timp îți pierzi pe-aici, apoi: rețetele, farmacia...

— Nu-i nimic, totul e să mă fac bine...

— Treaba dumitale zise din nou unchiul Sever. Iar dumnea ta — se adresă celui cu dureri de stomac — în fiecare zi să bei câte trei că-i de ceai de mentă: dimineața, la prânz, și seara, după mâncare, timp de trei săptămâni...

— Am băut destul ceai de-asta — zise omul — timp de trei luni, că mă 'nvăfășe, tot ca dumnea ta, o babă, și nu mi-a folosit, ba parcă mi-a făcut mai rău...

— Păi, da — zise unchiul Sever — fiindcă ai abuzat. Auzi, să bei trei luni, în fiecare zi... Numai trei săptămâni era de ajuns...

— Ba, nu mai beau deloc. O să fac ce mi-o zice doctorul că numai el știe să-mi găsească boala...

— Pleacăți! De-altfel, treaba dumitale. Eu nu te forțez, îți dau numai un sfat. Și unchiul Sever, plecă supărat să vadă de alții.

Într'una din zile se întâlni cu un cunoscut pe care nu-l mai văzuse de mult.

— Ce mai faci? — îl întrebă unchiul Sever.

— Rău — îi răspunse acesta. — Sufăr de inimă...

— Ce vorbești! — se minună unchiul.

— Mi-a diagnosticat doctorul...

— Fieacuril... Unde te doare? — întrebă unchiul Sever.

— Ia, aici — i-arătă bolnavul, în dreptul inimii.

— Aor! — puse imediat diagnosticul „medicul” nostru.

— Nut înima, mi-a spus doctorul, hotărât...

— Fieacuril... Ascultă de sfatul meu — își dădu avizul unchiul Sever.

— Cum auzit-o, așa și-o spun. Dumnea ta „specialist”, judecă dacă e bună sau nu. Iată: pune pe foc o căldare mare cu apă și multă cenușă și las-o să fiarbă bine, apoi...

— Am făcut bae caldă la picioare — întrerupe unchiul — dar nu mi-a folosit... Am băgat și cenușă...

— Stai, stai! Nu e-asa. Ascultă. Când apa e în clocot, aruncă în ea un mănunchi mare de foi de hrean...

— Aha, aha!

— Vre-o zece foi de dafin..., patru pahare de oțet de vin...

— Da, dai stimulent.

— Și-apoi, un pahar, chiar două, de untdelemn. Le lași să mai dea un clocot-două, și-apoi bagi picioarele în apă aceea fierbinte — cât poți suporta — în care timp te-acoperi cu o pătură...

— Ca să transpir bine — corectă unchiul Sever — așa ceva cred că nu e rău... adăugă el convins.

— Stai, că n'am terminat încă — se grăbi să-i spună celălalt. După ce ți-ai svântat bine picioarele, scoți frunzele de hrean și de dafin, și le faci cunună pe creștelei capului și te legi, muerește la cap. Apoi începi să sări prin casă, cât poți mai sus, alergând, galopând...

— Acum înțeleg — zise unchiul — punerea sângelui în mișcare...

— Tocmai. În prima seară alergi, sărind, de cinci ori, în a doua de zece ori și tot așa în fiecare seară cu cinci sărituri mai mult, până la 30 de sărituri. Apoi, îndărăt, dela trei-zece până la cinci sărituri. După aceste exerciții, îți îmbraci cămașa de noapte și te culci în pat, unde, după câteva minute, adormi ca un sugaci scăldat și alăptat.

Unchiul Sever rămăsese cu gura căscată. Ochii i se făcuse mici ca două mărgelă, buzele-i tremurau. Plecă în jos capul, parcă rușinat și zise: „Ei, ce să-ți spun, al ce ți-a dat rețeta asta m'a bălăt, m'a 'ntrecut lăcă, de peste patruzeci de ani am auzit și am dat rețete pentru fel de fel de boli, dar o rețetă mai complexă ca asta n'am pomenit...”

— Mai e vorbă! — se grăbi să răspundă, zămbind, fostul pacient — altfel ți-aș recomanda-o?... Dar, ce vreau să-ți spun, dacă nici melodia asta n'o da rezultate în două-trei zile, să te duci neapărat la doctor...

— Să-ți ai că am s'o aplic chiar începând de-astă seară. Îți mulțumesc din inimă...

Chiar în seara aceea, unchiul Sever, a pus în aplicare noua metodă de vindecare a gripei.

— Baia, ca baia. Paraschiva — nevestă-sa — s'a cam minunat când a văzut că pune și frunze de hrean, și foi de dafin, și oțet, și... untdelemn; ba, chiar l-a zis: „Ce dracu, măi omule, vrei să-ți faci salată de picioare?” Dar când l-a văzut că pune cununa de frunze pe cap, se leagă la cap muerește și că sare prin casă, întâi a început să rădă, la urmă însă s'a înfrânt și a început să-l certe: „Nu ți-e rușine, om bătrân și fără minte! Parcă-ai dat în mințile copilori! Tu nu vezi că cine te-a sfătuit astfel, a căutat să-și bală joc de tine? Ptiu...”

— Ce ții tu? — zicea unchiul Sever. Să vezi că numai cu leacul ăsta o să-mi treacă gripa și o să învăț și pe alții să facă la fel...

— Ca să te faci de râsul lumii, acum la bătrânețe... — adăugă ea supărată.

Cinci seri în șir scena aceasta se repetă cu exactitate, atât că de fiecare seară, topălele deveneau mai multe, iar unchiul Sever, obosit și de vârstă și de boală, gălăia tot mai tare. Biată Paraschiva, supărată peste fire, zicea tânguindu-se: „Măicuțică, mama mea, ce dădu peste noi!... Nu e de-a bună... Zău, dacă n'ai inebunit, măi omule!... O fi stând lumea pe la ferestre. Ți-ai pierdut rău mințile!... Isprăvește odată, nu vezi că în fiecare zi ți-e mai rău?...”

Tușa Paraschiva când l-a văzut pe unchiul Sever că nu se mai scoala din pat, că arde ca focul, că în piept îi hărăie ceva și că răsuflările îi sunt greoaie, a fost nevoită să alerge să aducă un medic. De astădată, un medic adevărat.

Unchiul Sever, nici nu-și mai dădea seama ce e cu el. Nici măcar n'a știut că l-a vizitat medicul. Zăcea lungit în așternut, cu temperatură de peste 39 de grade. Căpătase pleurezie. A zăcut opt săptămâni în pat. Însfârșit, prin îngrijirile medicului și cu ajutorul doctorilor dela farmacie, s'a făcut încet-încet, sănătos.

Când văzu unchiul Sever că trăiește din nou, că poate umbla pe picioare, poate mearca, poate lucra, spunea tuturor: „Ce e drept, e drept: doctorii și doctoriilor lor m'au făcut sănătos. Doctoriile mele? Burueniile mele? Fieacuril! Cu ele dădusem mâna cu moartea; ele nu m'au vindecat, dar... m'am vindecat cu de ele...”

VIATA DE PARTID

O organizație de bază ce nu dă atenția cuvenită primirii de candidați în partid

Hotărârile plenarei lărgite din 19-20 August a.C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea muncii de partid și întărirea legăturii partidului cu masele, subliniază că trebuie lichidată rămânerea în urmă în munca de primire a candidaților de partid, asigurându-se pe baza respectării stricte a principiului primirii individuale. Întărirea sistematică a organizațiilor de partid cu membri noi din rândul oamenilor muncii care și-au dovedit prin fapte devotamentul pentru cauza partidului și a poporului muncitor.

Acest document de importanță deosebită n'a fost însă însoțit de deplin de către organizația de bază dela I.R.C.L.A. care a mers, chiar dela început, pe o linie profund greșită în ce privește organizarea muncii politice în vederea primirii de candidați în partid. Membrii biroului organizației de bază, în frunte cu tov. Ioan Sărbu, secretarul acesteia, au lăsat ca lucrurile să se desfășoare dela sine. Ei s'au mulțumit că au fost prelucrate Instrucțiunile C.C. al P.M.R. și au fost ținute câteva conferințe la începutul anului 1953 despre rolul partidului de vanguardă al clasei muncitoare.

Membrii de partid Emeric Auer, Ileana Miculiță și alții, care au avut sarcini din partea organizației de bază în direcția desfășurării muncii politice pentru lămurirea muncitorilor fruntași în producție despre marea cinste de a face parte din rândurile partidului nostru, și le-au neglijat din lipsa de control a biroului organizației de bază.

Ca urmare a acestei stări de lucruri, organizația de bază dela I.R.C.L.A. n'a primit până în momentul de față niciun candidat de partid, deși în întreprindere sunt numeroși muncitori și tehnicieni conștienți care luptă pentru îndeplinirea planului de producție și care doresc să fie primiți în rândurile candidaților de partid. De pildă, în luna Octombrie a anului trecut utemistul loșf Dromer și-a înain-

tat cererea pentru a fi primit în rândurile candidaților de partid. Această cerere a fost pusă însă în sertarul mesei de către membrii biroului organizației de bază, fără a se preocupa, ca ea să fie pusă în discuția adunării generale a organizației de bază. Aceasta dovedește birocratismul care s'a înrădăcinat în cadrul biroului organizației de bază dela I.R.C.L.A., precum și slăbul control exercitat de către comitetul orășenesc de partid asupra muncii acestei organizații de bază.

Biroul organizației de bază manifestă lipsuri de neîngăduit față de conducerea politică a organizației U.T.M. și a comitetului de întreprindere. Din această cauză, organizația U.T.M. dela I.R.C.L.A. desfășoară o activitate cu totul nesatisfăcătoare. Pe trimestrul IV al anului trecut această organizație n'a avut nici măcar plan de muncă. Tov. Eva Hakman care răspunde de munca U.T.M. din partea biroului organizației de bază, s'a mulțumit doar să înregistreze lipsurile organizației de bază U.T.M. fără a o ajuta practic să-și îmbunătățească munca.

Lipsuri asemănătoare sunt și în munca comitetului de întreprindere.

Biroul organizației de bază a neglijat în mod inadmisibil formarea unui activ fără de partid în jurul organizației de bază.

Așadar, organizația de bază nu caută să strângă tot mai mult legăturile sale cu masele, neglijăzând educarea acestora în spiritul comunist. E lesne deci de înțeles de ce această organizație de bază n'a primit până acum nici un candidat de partid.

Instrucțiunile C.C. al P.M.R. cu privire la primirea de candidați de partid arată limpede că primirea candidaților și membrilor este o sarcină permanentă a organizațiilor de partid; deaceia, ea nu trebuie să aibă în niciun caz caracterul unei campanii.

Biroul organizației de bază dela I.R.C.L.A. trebuie să-și analizeze în mod profund activitatea pe care a desfășurat-o până acum cu privire la primirea de candidați în partid, luând măsuri pentru a face o cotitură în această direcție. Fiecare membru de partid, biroul organizației de bază trebuie să-și stabilească sarcini concrete de felul cum să se preocupe cu educarea a 1-2 muncitori, tehnicieni sau funcționari fruntași în muncă, să-i ajute pe aceștia să se ridice la nivelul de conștiință al unui candidat de partid.

O atenție deosebită trebuie dată instruirii agitatorilor care sunt datori să vorbească muncitorilor despre rolul conducător al partidului nostru în opera de construire a socialismului, despre lupta pe care a dus-o partidul pentru fericirea poporului încă din anii grei ai regimului burgeoisieresc, despre înalta cinste de a face parte din rândurile unui asemenea partid.

Continuarea întăririi organizațiilor de masă din întreprindere trebuie să constituie o preocupare permanentă a biroului și a întregii organizații de bază.

Crearea unui puternic activ fără de partid în jurul organizației de bază, antrenarea celor mai buni oameni ai muncii membrii de partid în realizarea sarcinilor economice, politice și culturale ce stau în fața organizației de bază, vor contribui în mod sigur la întărirea legăturii organizației de bază cu masele de muncitori, tehnicieni și funcționari, la cunoașterea și educarea acestora.

Organizația de bază dela I.R.C.L.A. în frunte cu membrii biroului, trebuie să desfășoare în așa fel munca de primire a candidaților de partid, ca aceasta să ducă la întărirea organizației de bază, la ridicarea capacității sale de mobilizare a întregului colectiv al întreprinderii în lupta pentru obținerea de noi succese în producție, în vederea ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii.

I. IOVANESCU

Adunarea generală a împuterniciților cooperativei din Sântana

Duminică, 24 Ianuarie, în comuna Sântana din raionul Criș, a fost o adevărată sărbătoare. Încă de dimineață, îmbrăcați în haine de sărbătoare, numeroși țărani muncitori și colectiviști, români, germani și maghiari, se îndreptau cu pași grăbiți spre câminul cultural unde urma să aibă loc adunarea generală a împuterniciților cooperativei.

Drumul până la câminul cultural era marcat de stegulețe roșii — prinse pe stâlpii de telegraf — ce fălăiau în adierea ușoară a vântului rece de iarnă.

Sala câminului cultural din Sântana, pregătită pentru adunarea generală a împuterniciților cooperativei, n'a fost de mult timp așa frumos împodobită ca de data aceasta. Înafară de drapelul roșii și tricolor, de portretele conducătorilor partidului nostru și de lozinci, în fundul sălii se găsea o expoziție cu tot felul de mărfuri ce se vând prin cooperativă, standuri de cărți, etc. Toate acestea dovedeau că membrii cooperativei au pus mult suflet în pregătirea adunării generale a împuterniciților unității lor cooperatiste. Ei au așteptat cu multă răbdare prilejul când să analizeze munca din cadrul cooperativei lor pe ultimii 3 ani, deaceia au ținut să participe în număr cât mai mare la adunarea generală a împuterniciților.

Sala era arhiplină. La masa împodobită cu panză roșie au luat loc tovarășii aleși în prezidiu. Când tov. Gheorghe Miron, președintele cooperativei, a început să expună darea de seamă, în sală s'a făcut liniște deplină. Fiecare împuternicit asculta cu atenție cele expuse în darea de seamă, deoarece era vorba despre mersul cooperativei.

Din darea de seamă a reșeit că în anii 1951, 1952 și 1953, cooperativa a obținut unele succese însemnate mai ales în ceea ce privește desfacerea mărfurilor industriale. Astfel, în perioada 1951-1953 au fost vândute prin cooperativă mărfuri industriale necesare țărănimii muncitoare în valoare de 15.129.328 lei, planul în această direcție fiind depășit atât în anul 1952 cât și în 1953.

Un sprijin prețios l-a primit consiliul de conducere al cooperativei din partea gospodăriilor agricole colective „Viața Nouă” din Sântana. Colectiviștii au sprijinit cu mult drag orice acțiune a cooperativei. La fel, atât gospodăria colectivă din Sântana cât și cea din Olari, au valorificat însemnate cantități de produse agricole prin cooperativă.

După cum a reșeit din darea de seamă, pe lângă realizările frumoase

obținute în direcția desfacerii mărfurilor industriale, în activitatea cooperativei au fost multe lipsuri. Cele mai serioase lipsuri s'au manifestat în ceea ce privește achiziționarea produselor agricole. O dovadă eloventă în această privință este faptul că în ultimii trei ani, valoarea mărfurilor industriale vândute prin cooperativă a fost de 16,3 ori mai mare decât valoarea produselor agricole valorificate de către țărânii muncitori.

Oamenii muncii dela orașe și-au făcut din plin datoria față de noi cei dela sat, trimițându-ne mărfuri industriale în cantități suficiente, dar n'am avut preocuparea de a le trimite lor în schimb produsele agricole necesare — a spus tov. Gheorghe Miron. Aceasta reșe și din faptul că în anii 1951 și 1952 planul la achiziții a fost îndeplinit în mică măsură, iar în anul 1953 a fost realizat numai în proporție de 40 la sută.

Întrebările și discuțiile purtate pe marginea dării de seamă s'au desfășurat în spirit critic și aut critic, scoțând în evidență toate lipsurile consiliului de conducere al cooperativei. Împuterniciții au dat dovadă de mult interes față de discutarea problemelor legate de cooperativă lor, luând parte în număr mare la discuții. Deasemenea, ei au făcut propuneri prețioase menite să elimine lipsurile existente, să îmbunătățească munca în cadrul cooperativei.

Luând cuvântul, tov. Gheorghe Saladea a criticat consiliul de conducere pentru că nu s'a preocupat de încasarea fondului social dela membrii cooperativei.

Reziultatele puteau fi cu mult mai bune, dacă consiliul de conducere ar fi organizat țeseri pe teren pentru a lămurii membrii să-și achite partea socială — a spus tov. Saladea. Aceasta însă nu s'a făcut, consiliul de conducere al cooperativei a neglijat cu totul această problemă. Totodată, el a propus ca pentru buna deservire a cetățenilor, să se mai înființeze o prăvălie în sectorul romilor din Sântana II.

Printre cei care au luat cuvântul a fost și tov. Teodor Gligor II. El a vorbit despre lipsurile ce au existat în ceea ce privește primirea produselor la magazia de valorificări. Astfel, achizițorul Sabin Potoc a avut o atitudine nejustă față de țărânii muncitori care s'au dus cu produsele la cooperativă pentru a le valorifica. De multe ori magazia de valorificări era încuiată și în acest fel țărânii muncitori trebuiau să se înalocă cu produsele deoarece nu erau cine să le ia în primire. La fel tov. Gligor II, a mai arătat atitudine nejustă a unor vânzători mai ales a celor dela măga-

zinele de textile și lipsurile ce există în ceea ce privește repartizarea mărfurilor pe magazine și filiale. În încheiere, el și-a luat angajamentul să-și valorifice surplusurile de produse prin cooperativă și să lămurască și pe alți țărani muncitori să facă la fel.

Din cele spuse de tov. Teodor Moșie a reșeit lipsa de activitate a consiliului de conducere al cooperativei, care s'a intrunit foarte rar și n'a analizat problemele cele mai importante din cadrul cooperativei, n'a luat măsuri de lichidare a lipsurilor existente în direcția achizițiilor. Totodată, el a propus ca în cadrul cooperativei este necesar să la înființăm un magazin universal, un bazin pentru petrol și o cofetărie — acestea fiind necesare pentru buna deservire a populației.

Alături de criticele juste aduse consiliului de conducere al cooperativei, tov. Gheorghe Goina, în discuții a făcut propuneri prețioase pentru îmbunătățirea activității noului consiliu de conducere al cooperativei. Printre altele el a propus ca noul consiliu ce va fi ales să-și înlocuiască un plan de măsuri, elaborat în baza sarcinilor venite de cooperativă de aprovizionare și desfacere din Hotărârea plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19-20 August 1953.

În cuvântul său, tov. Dumitru Bătea a subliniat necesitatea înființării unui centru de distribuție a pâinii.

Au mai luat deasemenea cuvântul la discuții mulți dintre împuterniciții care la fel au arătat lipsurile existente în cadrul cooperativei și au făcut propuneri pentru îmbunătățirea muncii pe viitor.

Din cele arătate de participanții la discuții a reșeit că consiliul de conducere al cooperativei din Sântana a activat slab mai ales în ceea ce privește realizarea planului de achiziții și contractări, în ceea ce privește încasarea părților sociale, a atragerii de noi membri în cooperativă, etc. În aceste direcții se puteau obține rezultate mult mai bune dacă consiliul de conducere al cooperativei ar fi organizat țeseri pe teren cu ajutorul lucrătorilor cooperativei, cu sprijinul statului popular și sub îndrumarea organizației de bază.

În continuare s'a ales noul consiliu de conducere al cooperativei, comisia de revizie și delegații care vor participa la conferința uniunii raionale Criș.

Nouă conducere a cooperativei care a fost aleasă cu această ocazie va trebui să țină cont de toate propunerile făcute, îndreptându-și atenția asupra lichidării lipsurilor care au existat până acum.

Bogată activitate culturală

Până nu demult, în activitatea câminului cultural din comuna Moneasa, raionul Gurahonț, au fost multe lipsuri care au dus la slăbirea muncii culturale.

Sub îndrumarea organizației de bază P.M.R. din comună și cu ajutorul comitetului executiv al statului popular comunal, s'au luat măsuri pentru activizarea câminului cultural din comuna Moneasa și a celui din satul aparținător Rănușă. Astfel, până în prezent, în cadrul acestor câmine culturale au fost formate echipe de cor, dansuri și teatru. Din aceste echipe fac parte numeroși tineri care sunt hotărâți să ducă o activitate intensă în vederea îmbunătățirii muncii culturale în comună.

Mai sunt însă unii tineri care nu dau atenția cuvenită și nu privesc cu toată seriozitatea munca culturală ca tov. Jenica Mărnea din organizația de bază U.T.M. din satul Rănușă, care după ce a acceptat să facă parte din echipa de teatru, repartizându-se un rol într-o piesă, după 10 zile n'a mai activat. Asemenea atitudine trebuie combătută cu toată tăria.

Luptând cu hotărâre pentru lichidarea lipsurilor care mai sunt, activității culturale din comuna Moneasa, prin activitatea lor, vor da o contribuție însemnată în lupta pentru culturalizarea maselor din comună.

A. Brad, coresp.

Învăț la școală de alfabetizare

Nu demult, în comuna Mișca, raionul Criș, au fost luate o serie de măsuri în vederea îmbunătățirii muncii de alfabetizare. Astfel, s'au format comisii compuse din învățători, membri ai organizațiilor de masă, care au trecut din casă în casă, lămurind pe neștutorii de carte asupra importanței cursurilor de alfabetizare.

Această muncă n'a fost zadarnică. Ea a dat roade. Ceteșii neștutorii de carte au venit cu bucurie la școală din comună, unde se țin regulat cursurile de alfabetizare, pentru a învăța să scrie și să citească. La cursuri a venit și Petru Cluje, în vârstă de 53 ani. El se străduiește să scrie. „Nu prea văd cu bine — spune el — dar am să-mi cumpăr ochelari și am să învăț să scriu și să citesc, că pe vremea mea, când eram tânăr, am fost slugă la chibrituri și n'am putut învăța meșteșugul scrisului și cititului”.

Nici tânărul Dumitru Nețeda, care de mic a rămas orfan, alături de încă 3 frați al lui, nu lipsește dela cursuri. El n'a putut să învețe. A trebuit să slujească pe la chibrituri pentru o bucată de pâine. Astăzi însă, mândru că partidul creează aceste posibilități neștutorilor de carte, pășește cu bucurie spre școală, unde se țin cursurile de alfabetizare.

Muncind cu răvnă, îndrumați și ajutați de organizația de bază, de comitetul executiv al statului popular și de cadrele didactice, neștutorii de carte din Mișca vor învăța să scrie și să citească.

Pascu Șarga, coresp.

Colaborarea frățescă româno-polonă

Cu cinci ani în urmă, la 26 Ianuarie 1949, la București s'a semnat între țara noastră și R. P. Polonă un tratat de prietenie și colaborare mutuală. Acest tratat leagă strâns popoarele română și polonă în lupta pe care o duc pentru apărarea păcii și construirea socialismului. El este o armă puternică îndreptată împotriva imperialismului hrăpăreț.

Până la eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică, popoarele română și polonă au avut de înfruntat cu mâinile goale asalturile pe care le organizau asupra lor monopolurile imperialiste. Interesele naționale erau nu odată vândute pentru o pungă de dol-dora de către guvernele burgheze, înscăunute prin falsuri la putere. Cu ajutorul acestor guverne, România și Polonia au fost transformate în țări dependente, în piețe americane, engleze și germane. Odată subjugate economic, au fost obligate să facă jocul puterilor imperialiste și în ce privește politica externă. Ele au fost încadrate în planurile agresive îndreptate împotriva U.R.S.S., la început ca verigi importante ale faimoasului „cordon sanitar”, menit să izoleze Uniunea Sovietică de restul Europei, iar mai târziu, cum s'a întâmplat cu România, li s'a rezervat un loc rușinos în murdaru război antisovietic.

Prietenia dintre poporul român și poporul polonez s'a călît în luptele cu dușmanul comun, fascismul, mai ales în ultimii ani ai războiului. A lungând din țara dușmanului și contribuind la înfrângerea lui, popoarele celor două țări și-au adus contribuția la lupta comună pentru eliberarea Europei din ghiarele fascismului german.

În anii care au urmat, alianța dintre popoarele română și polonă s'a dezvoltat pe baze politice și sociale noi. Devenind stăpâne pe destinul lor, ele au promovat și în relațiile externe propriile lor interese, interesele de clasă ale clasei muncitoare. Aceasta a contribuit la cimentarea alianței în lupta comună pentru construirea socialismului.

Prietenia popoarelor română și polonez este o expresie a noilor relații care au luat naștere între state, a relațiilor de prietenie și ajutor reciproc, promovate în viața internațională de către Uniunea Sovietică. Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală oglindește întocmai relațiile de prietenie și ajutor reciproc dintre R.P.R. și R.P. Polonă și este pus în slujba apărării păcii. El are drept scop să apere ambele popoare de orice agresiune pornită din Germania sau de un alt stat și consfințește atitudinea lor hotărâtă de a se împotrivi renașterii imperialismului german. Republica Populară Română și R. P. Polonă depun eforturi pentru a crea o Germanie unită și democratică, iubitoare de pace. Pentru aceasta, ele sprijină orice acțiune menită să ducă la rezolvarea justă a problemei germane.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre R.P.R. și R.P. Polonă, ca și celelalte tratate similare încheiate între țările lagărului păcii au dovedit întregii lumi că popoarele noastre doresc din tot sufletul liniștea și pacea, că ele condamna cu toată mânia orice act de agresiune.

Atitudinea fermă de a apăra pacea a

provocat și în rândurile popoarelor țărilor capitaliste o atmosferă de încredere și le-a mobilizat în lupta pentru pace.

De bună seamă că întreaga politică pașnică a țărilor lagărului democratic, în frunte cu Uniunea Sovietică, a făcut posibilă convocarea conferinței mondiale în lupta pentru pace.

Colaborarea economică a R.P.R. și R.P. Polone este pusă totodată în slujba construirii socialismului, căci construirea socialismului înseamnă un nivel de trai material și cultural mai ridicat, condiții mai bune de muncă, etc. Acestui unic scop, noi, cele două popoare, ne închinăm toată energia, toată forța.

Pe baza tratatului între patria noastră și R. P. Polonă s'au consolidat legăturile economice și culturale trainice, care contribuie în mare măsură la îmbunătățirea condițiilor de trai ale celor ce muncesc. De o deosebită importanță sunt acordurile economice care s'au încheiat, instituțiile noastre, schimburile de mărfuri, colaborarea oamenilor de știință, a inginerilor și tehnicienilor.

Dorința poporului român de a ajuta poporul polonez să obțină succese importante și ajutorul său, au contribuit în mod serios la dezvoltarea economică a R. P. Polone. Poporul român a contribuit, în baza tratatelor economice, la renașterea Poloniei distrusă de război.

Astăzi, R. P. Polonă continuă într-un ritm rapid să-și făurească o industrie puternică, baza construirii socialismului. În decursul celor nouă ani ai guvernării regimului popular, industria polonă distrusă în raport de 1/3 în timpul războiului, și-a mărit producția în general față de anul 1938 de 3,6 ori, iar pe cap de locuitor de 4,7 ori. În decursul anilor 1950-53, nivelul producției a crescut cu 115 la sută, depășind cu 14,7 la sută coeficientul prevăzut pe această perioadă a planului de șase ani. Au apărut șantiere și uzine noi pe tot cuprinsul țării, orașele au fost reînscuturate din ruine. Între anii 1950-53 au apărut numeroase întreprinderi noi ale industriei ușoare, ca: marea țesătorie din Gorzow, combinatul textil din Andrychow, fabrica de hârtie din Skolwin, 7 mari frigorigere industriale și multe altele. În anul trecut, producția industrială de țesături a crescut cu aproximativ 73 la sută la cele de bumbac, cu 77 la sută la cele de lână, iar cu 190 la sută la cele de mătase. Producția mecanizată a încălzimintei a depășit 20,4 milioane perechi, pe când în 1938 era de 2,8 milioane perechi. Anii viitori vor aduce deasemenea succese însemnate în îmbunătățirea condițiilor de trai al populației muncitoare.

Nu mai puțin importante sunt și legăturile culturale dintre R.P.R. și R.P. Polonă. Ele au constatat în vizile prieteniei și schimb de experiență între oamenii de știință, scriitori, artiști, în schimb de filme, cărți, etc., care au contribuit și mai mult la întărirea relațiilor de prietenie.

Cu ocazia celei de a 5-a aniversări a încheierii tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre R.P.R. și R. P. Polonă, poporul nostru dorește poporul polonez succese noi în apărarea păcii și construirea socialismului.

SFATURI AVICOLE

Cum poate fi organizată o fermă de păsări

Creșterea păsărilor este una din ramurile cele mai rentabile ale agriculturii. Această rentabilitate se exprimă prin producția lor bogată de ouă, carne, fulgi și gunoi.

Oul, aliment complet și foarte nutritiv, este producția de bază și cea mai importantă a tuturor speciilor de păsări. O găină Leghorn cu greutate corporală de 1,800 kg. produce anual în medie 9,600 kg. ouă.

Păsările sunt în același timp și bune producătoare de puf și pene. Re-colatul penelor se face de două ori pe an, în Iulie și Septembrie.

Gospodăriile agricole colective își pot cu ușurință sporii veniturile organizând creșterea păsărilor. Prin creșterea păsărilor orice gospodărie colectivă își poate valorifica toate deșeurile cerealiere, care fierde, amestecate sub formă de terci, se pot servi drept hrană păsărilor. Păsările pot fi scoase pe miriști, unde găsesc o hrană abundentă. Scoase pe lanurile de grâu sau orz, invadate de gândaci găinile îi culeg unul câte unul, depăzind lanurile și hrănindu-se în același timp cu cea mai bună albumină de origine animală.

În perioada de iarnă, când păsările se țin cu grâu, organismul lor transformă cu succes furajele în carne și ouă, valoarea produselor depășind întotdeauna valoarea materiei prime. Găina, de pildă, redă în procent de 40-45 la sută sub formă de ouă și carne cantitatea de porumb consumată.

Elementele de bază ce favorizează organizarea fermelor de păsări sunt existența unei baze furajere, a unei culturi întinse de cereale și anumite condiții climatice.

Gospodăriile agricole colective, care vor să-și creeze ferme de păsări trebuie astfel să studieze posibilitățile de alocare a terenului potrivit cu nu-

merul de păsări pe care vor să le înființeze. Calculul necesarului de teren se face ținându-se cont de faptul că fiecare cap de găină consumă anual 36,8 kg. grâu și fiecare cap de țineret consumă 8,25 kg. anual.

Este bine ca ferma agricolă să fie așezată la marginea proprietății gospodăriei colective, pe un loc unde circulația oamenilor și a animalelor este mică și unde prin așezarea naturală a terenului, se găsește apă, pădure cu umbră și liniște.

Ferma trebuie să facă exploatare mixtă: carne și ouă, având loturi pentru producție și reproducție. Lotul de reproducție să fie format numai din păsări cu origină cunoscută a căror ouă în perioada de reproducție să fie trimise la stațiunile de incubare, iar lotul de producție să scoată ouă pentru consum și să dea păsări pentru tăiat. În acest sens nu vom crește rasa Leghorn care produce multe ouă dar nu dă carne, ci vom crește rasa Rhode ori Plymouth care este cu aptitudini mixte.

Pentru ca să obținem un efectiv de 2.000 găini ouătoare, avem nevoie de 9.000 pui de vârstă de o zi. Din 9.000 de pui 4.000 vor fi puici, iar 1.000 cococi. Din 4.000 puici se presupune că 1.000 vor muri, iar 1.000 vor ieși prin selecție și se vor da pentru sacrificare.

Găinile se folosesc cu succes trei ani, iar cococii maximum doi ani. Pentru creșterea puilor și exploatarea găinilor ca și a celorlalte păsări de curte, sunt necesare anumite construcții cum sunt: adăposturi pentru adulți și pui, adăposturi pentru cloșci, construcții cu caracter general, magazine, izolare, fântână, locuințe pentru personalul de serviciu, etc.

Adăposturile pentru păsări trebuie să fie luminoase, uscate, fără curenți. În adăposturile de găini și curci tem-

peratura lărnă nu trebuie să scadă nicodată sub 5 grade C.

Ca material de construcție pentru cotele de găini se folosește lemnul, cărămida, ori faianță care este mai economică. Geamurile trebuie să fie suficiente de mari, luminoase și demontabile pentru timpul verii, iar acoperișul trebuie să fie căptușit cu tablă ori carton. Tigla se recomandă mai mult pentru acoperiș, deoarece ea este mai izolatoare. Pentru găini pardoseala se face din cărămidă, iar pentru curci, rațe și găște din pământ bălăt. Atât la găini, cât și la rațe și găște pe pardoseală se așează un asfernet de paie. La găini paiele se vor înlocui vara cu nisip.

Pentru creșterea puilor se folosesc așa numitele puiernițe. Acestea sunt construcții mai pretențioase, executate dintr-un material mai bun și mai durabil dotat cu sisteme speciale de încălzire. Puiernița se face de diverse tipuri după speciile de păsări ce se cresc în ea. Este bine ca puiernițele să fie construite din material mai durabil avându-se în vedere instalațiile interioare de lungă durată. La o puierniță este foarte important sistemul de încălzire, deoarece aici trebuie să avem o temperatură constantă de 20 grade, iar sub cloștile artificiale este necesară o temperatură de 32 grade.

După o vârstă de 2 luni, puici se scot în câmp în așa numitele cotele mobile care se așează pe lucerniere și apoi când cresc mai mari în Iulie-August se duc pe miriști. În fața acestor de creștere în condiții de libertate puici cresc cel mai bine și fără pierderi.

Îngrijind metodic păsările vom contribui la creșterea producției acestora, care înseamnă mai multe alimente pe piață, un trai mai bun pentru cei ce muncesc dela orașe și sale.

Declarația făcută de V. M. Molotov în ședința din 25 Ianuarie 1954 a conferinței dela Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

Neclintita politică de pace a Statului Sovietic

(Urmare din pag. 1)

Rezolvarea problemei germane în conformitate cu cerințele asigurării securității europene nu corespunde numai intereselor tuturor popoarelor europene și în special ale statelor vecine cu Germania, care au fost nu odată victime ale militarismului german agresiv, ci corespunde și intereselor naționale ale poporului german însuși. Susținută declarația dela Potsdam cu privire la Germania prevede și acest aspect al rezolvării problemei germane. În declarație se spune: „Aliații nu intenționează să nimicească sau să înrobească poporul german. Aliații intenționează să dea poporului german posibilitatea de a se pregăti pentru ca pe viitor să-și reconstruiască viața pe o bază democratică și pașnică. Dacă propriile eforturi ale poporului german vor fi îndreptate neîncetat spre realizarea acestui scop, el va căpăta, cu timpul, posibilitatea de a ocupa un loc printre popoarele libere și pașnice ale lumii”.

Această idee a fost exprimată încă în 1942 în celebrele cuvinte ale lui I. V. Stalin: „Experiența istoriei arată că hitlerii vin și se duc, însă poporul german, statul german, rămâne”.

Sunt încă valabile aceste hotărâri cu privire la calea pașnică și democratică a dezvoltării Germaniei? În această privință nu trebuie să fie două păreri. Atât poporul sovietic cât și popoarele Franței, Angliei și S.U.A. trebuie să ia hotărâri asupra problemei germane în conformitate cu aceste acorduri internaționale, adoptate de guvernele Angliei, S.U.A., U.R.S.S. la care a aderat și Franța. Alături hotărârile adoptate la Yalta cât și acordurile dela Potsdam, precum și principiile teluri stabilite în aceste hotărâri în ceea ce privește problema germană trebuie să indice principalele orientări care trebuie să-i corespundă hotărârile conferinței dela Berlin asupra problemei germane. Atunci ele vor servi intereselor consolidării păcii în Europa. Atunci, relațiile dintre popoarele europene, inclusiv relațiile cu poporul german, se vor dezvoltă normal, pe calea întăririi colaborării internaționale.

Situația care s'a creat după război în Europa confirmă pe deplin justetea susmenționatei hotărâri care prevăd necesitatea reglementării problemei germane în conformitate cu cerințele asigurării securității europene. De aici rezultă că problema restabilirii unității germane și a constituirii unui guvern al întregii Germanii este indisolubil legată de problema dacă Germania unită va fi un stat democratic și iubitor de pace sau va deveni din nou un stat militarist și agresiv. De aici rezultă de asemenea că nu se poate admite ca Germania în întregul ei sau vreo parte a Germaniei să fie atrasă într-o grupare de felul „comunității defensive europene” care reprezintă un bloc militar al unui grup de țări europene, îndreptat împotriva altor state ale Europei. Incompatibilitatea între atragerea, de exemplu, a Germaniei occidentale în „comunitatea defensivă europeană” și rezolvarea sarcinilor asigurării securității în Europa reiese chiar și din faptul că crearea unui asemenea bloc militar de state nu numai că va face cu neputință restabilirea unității naționale a Germaniei, dar va duce în mod inevitabil și la o serioasă intensificare a primejdiei unui nou război în Europa.

Tocmai aceasta ne învață experiența istoriei secolului XX deoarece nimeni dintre noi n'are motive să se îndoaie de faptul că militarismul german restabil, va rupe în bucăți mai devreme sau mai târziu, dar inevitabil, orice acorduri internaționale acceptate în prezent de actualii lui reprezentanți care așteaptă să se adoneze hotărârii cu privire la constituirea „armatei europene”.

Se poate ca acei ce se leagă astăzi în iluzii în privința posibilității de a menține militarismul german în limitele planurilor inițiale de creare a așa numitei „armate europene” să regrete ulterior aceasta, dar va fi prea târziu. Dacă militarismul german va fi vădit desigur că va deveni, după cum o dovedește experiența istoriei celor două războaie mondiale, primejdia unui nou război mondial va deveni implacabilă, reală și inevitabilă. Deaceia, nu este de mirare că popoarele Europei manifestă o mare îngrijorare în ceea ce privește calea pe care o va lua dezvoltarea ulterioară a Germaniei — calea colaborării pașnice a unei Germanii unite și democratice cu celelalte țări sau calea pregătirii și deslănțuirii unui nou război, care duc în același timp la un război fratricid între germanii înșiși. Trebuie să ne gândim și la alte consecințe serioase ale politicii de refacere a militarismului german. Crearea așa numitei „armate europene” sau, mai bine zis, crearea unei armate a câtorva state vesteuropene, în care forța militară principală ar fi o armată vestgermană urmărind scopuri revanșarde, agresive, poate determina constituirea unei alianțe defensive a celorlalte state europene în scopul asigurării securității lor. În acest caz, în loc ca popoarele europene să se îngrijască de măsurile în vederea asigurării în comun a păcii și securității în Europa, țările Europei s'ar scinda în două grupări militare de state, o parte una altele, ceea ce ar duce în mod inevitabil la intensificarea primejdiei unui nou război în Europa.

De crearea unei asemenea situații primejdioase în Europa trebuie să fim scama deosebi statele europene continentale ca U.R.S.S. și Franța. Este lesne de înțeles că în Franța crește numărul adversarilor „armatei europene”, în care loc predominant îl va ocupa armata vestgermană în frunte cu generali hitleristi care și-au arătat fața și recent ca ocupanți ai teritoriului Franței.

Poporul sovietic, care a îndurat patru ani de ocupație a unei părți însemnate din teritoriul său de către armata hitleristă și care a adus uriașe sacrificii — în oameni și materiale — în războiul împotriva Germaniei, nu poate să nu manifeste toată grija pentru asigurarea securității sale în viitor. Suntem conștienți că aceste interese ale sale coincid atât cu interesele Franței, cât și cu cele ale Poloniei, Angliei și Belgiei, cu interesele Cehoslovaciei, precum și ale celorlalte popoare iubitoare de pace din Europa, și nu numai din Europa.

Iată de ce Uniunea Sovietică, ca și celelalte țări europene, și în primul rând statele vecine cu Germania, ridică în mod legitim chestiunea rezolvării problemei germane să corespundă cerințelor asigurării securității în Europa. Acest lucru poate fi obținut numai dacă Germania va fi unită ca stat pașnic și democratic, dacă nu va fi admisă renasterea ei ca forță agresivă. Numai o asemenea rezolvare a problemei germane va corespunde intereselor popoarelor Europei și în același timp intereselor fundamentale ale poporului german însuși. O altă rezolvare împinge poporul german pe calea care îl amenință cu sinuciderea națională.

Nu este greu de înțeles că rezolvarea acestei probleme cere să fie luate măsurile necesare pentru a nu admite o situație în care militarismul și revanșarismul să ia din nou în mână în Franța, Germaniei, măsurii pentru a bara calea spre putere celorlalte elemente din Germania care chiar de pe acum nu-și mai ascund planurile agresive și revanșarde privind Europa. În legătură cu aceasta este necesar să amintim câteva documente care au o mare însemnătate internațională.

Există tratatul franco-sovietic cu privire la preîntâmpinarea unor noi acte de agresiune din partea militarismului german. Tratatul anglo-sovietic din 1942 servește acelorași teluri. Există și tratatul franco-englez din 1947, care are aceeași menire. În sfârșit, nu trebuie minimalizată importanța hotărârilor dela Potsdam în problema germană. Oare toate acestea nu pot și nu trebuie să servească drept bază pentru luarea în comun a unor măsuri concrete care să corespundă intereselor asigurării unei păci trainice și securității popoarelor Europei?

După cum se știe, cele patru puteri și-au asumat, potrivit acordului dela Potsdam, obligația de a încheia un tratat de pace cu un guvern german, pe care să-l poată considera „un guvern al Germaniei, potrivit acestui scop, când un asemenea guvern va fi constituit”. „Un guvern al Germaniei potrivit acestui scop” poate fi numai un guvern al păcii, nu un guvern al războiului, un guvern care să tindă spre menținerea relațiilor pașnice între poporul german și celelalte popoare ale Europei, iar nu un guvern al agresiunii și revanșei, nu un guvern care pentru un timp oarecare să devină un instrument al blocului militar Nordatlantic, iar apoi să se ridice cu arma în mână pentru revizuirea frontierelor și, prin urmare, pentru deslănțuirea unui nou război mondial.

Am vrea să ne exprimăm speranța că tocmai spre aceste teluri înalte și nobile ale asigurării păcii și securității în Europa vor fi toate statele reprezentate la această conferință, deoarece numai pe această cale se poate găsi o rezolvare a problemei asigurării unei adevărate securități în Europa. Pentru aceasta ar fi necesar să se cadă de acord să nu mai fie amânată rezolvarea principalelor probleme referitoare la Germania legate de aceasta — problema tratatului de pace cu Germania și problema restabilirii unității statului german pe baze democratice și pașnice.

Toate cele spuse arată cât de strâns este legată problema germană de problema securității europene.

La rândul său, problema securității în Europa este strâns legată de problema fundamentală a ziilor noastre — problema micșorării încordării în relațiile internaționale.

În cadrul schimbului de note între guvernele celor trei puteri și U.R.S.S. nu s'a ajuns la un acord cu privire la convocarea unei conferințe a celor

cinci puteri cu participarea Republicii Populare Chineze în problema măsurilor în vederea micșorării încordării în relațiile internaționale. În același timp s'a recunoscut că este posibil să se revină asupra acestei chestiuni chiar la conferință.

Guvernul Sovietic crede că această problemă necesită cea mai mare atenție din partea conferinței dela Berlin. În același timp, declarăm că suntem gata să facem o propunere creșterii corespunzătoare referitoare la convocarea unei conferințe a celor cinci puteri care ar putea avea loc la câțiva timp după conferința dela Berlin.

Convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai celor cinci puteri cu participarea Republicii Populare Chineze a devenit necesară de mult. În actualele condiții, numai eforturile unite ale tuturor marilor puteri, împreună cu eforturile celorlalte state, pot să asigure micșorarea încordării în întreaga situație internațională și realizarea unor acorduri corespunzătoare asupra problemelor internaționale arzătoare.

După cum se știe, Consiliul de Securitate al O.N.U. poartă principala răspundere pentru menținerea păcii și securității internaționale”. Se știe deasemenea că, potrivit Chartei ONU toate hotărârile importante ale Consiliului de Securitate cu privire la menținerea păcii mondiale trebuie să fie luate în unanimitate de cele cinci mari puteri — Franța, Anglia, S.U.A., U.R.S.S. și China.

În prezent aceste principii foarte importante ale Chartei Organizației Națiunilor Unite nu pot fi îndeplinite chiar și numai pentru Guvernul Popular Chinez, singurul guvern legal al poporului chinez, nu este reprezentat în Organizația Națiunilor Unite. În această situație s'a creat în special în urma faptului că unul dintre state și anume Statele Unite ale Americii se opune restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze.

Dar caracterul nefiresc și inadmisibil al acestui fapt este atât de evident încât ar fi înjos să ne împăcăm cu situația creată.

Tocmai în actualele condiții, convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai celor cinci mari puteri ar avea o însemnătate deosebit de mare. Convocarea unei asemenea conferințe ar contribui în multe privințe la micșorarea încordării internaționale și prin urmare la întărirea păcii generale.

Convocarea unei conferințe a celor cinci puteri este necesară înainte de toate, pentru a pune capăt goanei înarmărilor. Acest lucru trebuie făcut, deoarece continuarea goanei înarmărilor nu numai că face insuportabilă pentru popoare povara înarmărilor, dar duce și la agravarea continuă a relațiilor internaționale și la crearea de grupări militare de state atât de o parte, cât și de cealaltă parte. În actualele condiții niciun stat, inclusiv niciuna din marile puteri, nu pot realiza vreun rezultat pozitiv ducând politica goanei înarmărilor. Dar politica goanei înarmărilor poate submina finanțele de stat și economia unor țări dacă se va continua înapoierea acestei politici agresive și lipsite de temelii din punct de vedere economic.

Pentru înlăturarea politicii goanei înarmărilor, poți arunca miliarde și miliarde de dolari, mereu, noi miliarde de lire sterline și te poți consola cu aparența vreunor rezultate ale goanei înarmărilor și „politicii de forță”. Dar toate acestea nu au un fundament sigur și prin urmare, nu pot asigura atingerea scopului propus, deși provoacă o încordare a forțelor și înlăturarea de noi și noi măsuri corespunzătoare și de partea cealaltă. În asemenea cazuri devine valabilă cunoscuta regulă: acțiunea unei părți provoacă o contraacțiune corespunzătoare a celeilalte părți.

Unele puteri înlăptuiesc planuri ce întesc departe, de crearea a nenumărate baze militare pe teritorii străine, departe de propriile frontiere. În același timp, se spune că aceasta s'a face în interesul apărării, deși acest lucru nu este crezut nici de acei care vorbesc despre el, nici de cei care acceptă asemenea declarații. Pe de altă parte este limpede pentru oricine că crearea de baze militare americane într-o serie de state din Europa, pe teritoriul Africii de Nord, pe teritoriile unor state din Orientul Apropiat și Mijlociu, nu are nimic comun cu scopurile defensive. Există destule declarații ale unor personalități militare și civile din S.U.A. în care se spune direct că crearea numeroaselor baze militare pe teritorii străine este îndreptată împotriva Uniunii Sovietice, împotriva Republicii Populare Chineze, împotriva țărilor de democrație populară. Dar o astfel de politică și astfel de planuri se discreditează ele însele în ochii popoarelor și sunt sortite unui eșec inevitabil.

Din toate acestea trebuie să se tragă anumite concluzii.

Trebuie, în primul rând să se recu-

noască urgența aplicării unor măsuri care reducerea considerabilă a tuturor armamentelor, îndeosebi a armamentelor marilor puteri, și necesitatea adoptării unor hotărâri îndreptate spre interzicerea armei atomice, a armei cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, spre înlocuirea unui control internațional eficient asupra respectării acestei interziceri și ca prim pas spre aceasta, să se recunoască necesitatea renunțării de către guverne la folosirea armei atomice.

În ceea ce privește această ultimă chestiune, delegația sovietică va propune, firește, faptul că în problema atomică s'a preconizat în ultima vreme o anumită procedură a discuțiilor, care trebuie și respectată.

Convocarea unei conferințe a celor cinci puteri și discutarea la această conferință a măsurilor în vederea micșorării încordării internaționale, inclusiv în vederea încetării goanei înarmărilor, ar avea o însemnătate internațională primordială. Nu există popor, nu există stat care să nu fie interesat ca cel puțin să se înceapă discutarea rodnică a acestor probleme internaționale de cea mai mare importanță. Prezenta conferință dela Berlin ar putea la rândul ei, să facă un pas concret sau altul înainte pentru a contribui la încetarea goanei înarmărilor.

Nu se poate să nu se recunoască deasemenea că este inadmisibilă o nouă amânare a problemelor care se referă la reglementarea relațiilor între marile puteri, fără care nu se poate asigura rezolvarea multor probleme internaționale și nu se poate contribui cu succes la micșorarea continuă a încordării internaționale.

O deosebită însemnătate are reglementarea problemelor referitoare la Republica Populară Chineză, inclusiv restabilirea drepturilor ei legitime în Organizația Națiunilor Unite. Un progres în această chestiune ar avea o mare însemnătate pentru reglementarea unor importante probleme internaționale politice și economice, inclusiv pentru rezolvarea problemei coreene.

După cum se știe, însăși convocarea conferinței politice în problema coreeană s'a izbit de greutăți serioase. Până în prezent nu s'a realizat un acord nici măcar asupra componentelor conferinței. Există și alte contradicții acute între părți, lucru care și-a găsit expresia în cazuri de încălcare grosolană a condițiilor acordului de armistițiu în problema prizonierilor de război. Toate acestea sunt în mare măsură legate de lipsa unor relații normale între unele mari puteri.

Este mai presus de orice îndoială că convocarea unei conferințe a celor cinci puteri ar contribui la înlăturarea unei serii întregi de greutăți care există acum atât în problema coreeană, cât și în rezolvarea altor câteva probleme internaționale de actualitate.

Mai există țări care refuză încă „să recunoască” Republica Populară Chineză. Dar, „necunoașterea” faptelor și cu atât mai mult „necunoașterea” unor evenimente istorice din cele mai importante n'a dat niciodată rezultate pozitive. Ignorarea mai departe a schimbărilor radicale petrecute în Asia și care și-au găsit expresia în primul rând în victoria poporului chinez și în constituirea Republicii Populare Chineze duce la agravarea relațiilor între state și crează piedici pentru reglementarea problemelor internaționale actuale în care sunt vital interesate toate popoarele lumii. Până în prezent, 25 de state mari și mici, a căror populație se cifrează la aproximativ un miliard de oameni, au stabilit sau stabilesc relații diplomatice cu Republica Populară Chineză. Numărul acestor state s'ar dubla, ar fi deja de 50 sau chiar mai multe dacă nu s'ar crea obstacole artificiale în această cale firească. În Asia n'a mai rămas niciun stat independent care să nu fi restabilit relații politice cu Republica Populară Chineză sau care, cel puțin, să nu intenționeze să normalizeze relațiile politice sau economice cu Republica Populară Chineză.

Țări asiatice cum sunt India, Pakistanul, Indonezia, Birmania, au stabilit de mult relații diplomatice cu Republica Populară Chineză. Nu altul, decât domnul Nehru, primul ministru al Indiei și eminent om de stat din Asia, a declarat acum două zile: „Organizația Națiunilor Unite își slăbește pozițiile refuzând să admită China comunistă. Apariția Noii Chine constituie un factor uriaș în situația internațională. A nu recunoaște China înseamnă a închide ochii în fața realității”.

Multe state din Europa, inclusiv state făcând parte din blocul Atlantic, au recunoscut că stabilirea relațiilor diplomatice cu Noua Chină este necesară. Numai pe teritoriul Americii de Nord și de Sud nu s'a găsit niciun stat care să se fi hotărât până în prezent să stabilească relații normale cu China democratic-populară. Dar ce anume dovedește acest lucru este limpede și fără alte lămuriri. Guvernul sovietic pornește delă premiza că o asemenea situație nu poate dura mult.

Convocarea unei conferințe a celor cinci puteri, cu participarea Republicii Populare Chineze, ar contribui mult la deslășirea și însănătoșirea întregii situații internaționale.

În sfârșit, dacă noi toți tindem cu adevărat spre micșorarea încordării internaționale, acest lucru trebuie să se oglindească și în relațiile internaționale legate de extinderea relațiilor comerciale între state.

Până acum, unele puteri, și în primul rând S.U.A., duc încă o politică îndreptată spre interzicerea comerțului cu U.R.S.S. și țările de democrație populară. În acest scop, cu trei ani în urmă, guvernul S.U.A. a denunțat acordul comercial dintre S.U.A. și U.R.S.S., care a fost în vigoare timp de mulți ani. Se știe deasemenea că în Statele Unite există legea Battle, prin care S.U.A. și țărilor blocului american li se interzice de fapt să facă comerț cu U.R.S.S. și țările de democrație populară. Aceste măsuri, precum și o serie de alte măsuri din partea S.U.A., sunt îndreptate nu numai spre crearea a tot felul de dificultăți în comerțul internațional, ci și spre agravarea relațiilor internaționale. Și-au atins oare scopul toate aceste piedici și discriminări puse în calea dezvoltării comerțului internațional? Noi știm cu toții că toate aceste măsuri discriminatorii față de U.R.S.S., China și țările de democrație populară n'au oprit deloc avântul economic în aceste state, ci au contribuit la crearea celei de a doua piețe mondiale și la întărirea considerabilă a legăturilor economice dintre aceste țări. Judecând singuri ce poate aduce continuarea acestei politici de interziceri și discriminări în domeniul comerțului internațional, în special în actualele condiții, când nimeni nu poate nega existența greutăților în economia anumitor țări.

Conferința reprezentanților celor cinci puteri ar avea rolul său pozitiv și în ceea ce privește crearea unor condiții normale pentru dezvoltarea comerțului internațional, lucru în care multe state nu pot să nu fie interesate.

Se înțelege că o conferință a celor cinci puteri poate avea loc numai dacă există premiza fundamentală că toate cele cinci mari puteri s'au manifestat în fapt înțelegerea și micșorarea încordării în situația internațională.

Delegația sovietică ar dori să speră că în această problemă este cu puțință realizarea unui acord la conferința dela Berlin.

În afară de problema convocării unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai celor cinci puteri și de problema germană, la prezenta conferință ar fi nimerit să se examineze și problema Austriei.

Interesele întăririi păcii în Europa și necesitatea asigurării drepturilor naționale ale poporului austriac cer restabilirea cât mai grabnică a unei Austrie libere și independente și reglementarea problemei austriece.

Guvernul sovietic consideră că această problemă trebuie reglementată în conformitate cu acordurile existente între cele patru puteri. La examinarea acestei probleme este necesar să se pornească dela aceea că reglementarea ei să contribuie la asigurarea securității popoarelor Europei și la independenței Austriei și ca Austria să nu devină din nou o unealtă în mâinile forțelor agresive și mai ales o unealtă a militarismului german.

Toate cele spuse îmi permit să fac următoarea propunere cu privire la ordinea de zi a conferinței dela Berlin:

1. Despre măsurile pentru micșorarea încordării în relațiile internaționale și despre convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, S.U.A., Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze.

2. Problema germană și sarcinile asigurării securității europene.

3. Despre tratatul de stat cu Austria.

Adoptând o astfel de ordine de zi noi am avea posibilitatea de a ne concentra atenția asupra problemelor care sunt în prezent cele mai actuale și mai esențiale. Înaintea mea au făcut aici declarații domnul Bidault — în numele Franței și domnul Eden — în numele Angliei. Am ascultat cu mare atenție aceste declarații.

Atât domnul Bidault, cât și domnul Eden, iar mai înainte, în cuvântul său de deschidere, secretarul de stat al S. U. A., domnul Dulles, și-au exprimat speranțele în obținerea unor rezultate pozitive la prezenta conferință. Că reprezentanți ai Uniunii Sovietice, mă declar cu totul gata că împreună cu domni Bidault, Eden și Dulles să ne străduim să obținem la această conferință rezultate care să corespundă intereselor asigurării securității popoarelor Europei și în același timp să contribuie la întărirea păcii în întreaga lume.

morării morții lui Lenin, se spune: „Cehăză mersului nostru mereu înainte, spre noi succese, este ajutorul frăcesc și multilateral pe care ni-l acordă marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică”. Prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică, colaborarea frăcescă cu toate țările de democrație populară sunt garanția independenței și suveranității noastre naționale.

Poporul și guvernul român nu precupețesc niciun efort pentru a contribui la realizarea destinderii în relațiile internaționale, la asigurarea securității în Europa și în lume.

Având în frunte marea Uniune Sovietică, uriașele forțe mondiale ale păcii vor obține noi și noi succese în lupta pentru menținerea și întărirea păcii în lumea întreagă.

(Articol de fond apărut în „Scândia” Nr. 2878).

Semnarea protocolului cu privire la schimbul de mărfuri pe anul 1954 dintre U.R.S.S. și R.P. Chineze

MOSCOVA. (Agerpres). TASS-anunță:

În urma tratatelor dintre miniștrii comerțului exterior al U.R.S.S. și delegația comercială a Republicii Populare Chineze, care au decurs într-o atmosferă de înțelegere prietenească, la 23 Ianuarie a.c. a fost semnat la Moscova protocolul cu privire la schimbul de mărfuri pe anul 1954 prevăzând sporirea continuă a schimbului de mărfuri dintre cele două țări, și protocolul cu privire la livrările de mărfuri pe anul în curs de către Uniunea Sovietică Republicii Populare Chineze în contul creditului prevăzut prin acordul din 14 Februarie 1950.

Uniunea Sovietică va livra Chinei numeroase mărfuri printre care utilaj metalurgic, minier și energetic, automobile, tractoare, mașini agricole, mașini de construcții de case, mașini de construcții rutiere, laminate de metale feroase și neferoase, produse petroliere, chimicale.

China va livra metale neferoase, soia, orez, arahide, ulei vegetal, carne, ceai, tutun, fructe, lână, mătase brută, țesături de mătase, piei brute și alte mărfuri.

Din partea Uniunii Sovietice, protocoalele au fost semnate de S. A. Borisov, ministru ad-interim al comerțului exterior al U.R.S.S., iar din partea Chinei de E Ci-cuan, vicepreședinte al Comitetului financiar și economic de pe lângă Consiliul administrativ de stat și ministru al comerțului exterior al R.P. Chineze.

Spectacole

TEATRUL DE STAT: Sâmbătă, 30 Ianuarie, la orele 20: „Mielul turbat”.

TEATRUL DE MARIONETE, în fiecare Joi și Duminică, la orele 10, reprezentație în limba română „Hänsel și Gretel”.

„GHEORGHE DOJA”, până la 31 Ianuarie: „Neastâmpărații”. (col). Repr. 3, 5, 7 și 9.

„NICOLAE BALCESCU”, până la 2 Februarie: „Revizorul” (col.) Reprezentantii la orele 3, 5, 7 și 9. Între 2 și 12 Februarie rulează filmul colorat: „Cu inima tânără” (cu Latabar). Bilete anticipat zilnic dela orele 14.

„HERBAK JANOS”, până la 31 Ianuarie: „Elizirul dragostei”. Repr. la 3, 5, 7 și 9.

„I. L. CARAGIALE”, azi, 27 Ianuarie: „Model Bianca”. Repr. la 3, 5, 7 și 9.

„TIMPURI NOI”, până la 29 Ianuarie: Jurnal românesc Nr. 1. Noutățile zilei Nr. 61. Vizita de prietenie a unei escadre sovietice în portul Constanța. Povestea pomilor și a vântului (desen animat în culori). Turbulența și vindecabilă. Reprezentații dela ora 3 în continuare.

„MAXIM GORKI”, (Micăla) până la 29 Ianuarie: Moara minune, — Castanca, — Reportajul Bufnicei, — Ursulețul cel sportiv. Reprezentații în zilele de lucru la orele 7. Duminică la orele 2, 4, 6 și 8.

„SOLIDARITATEA” (Gai), până la 29 Ianuarie: În sat la noi. Reprezentații în zilele de lucru la orele 7 seara. Duminică la orele 3, 5 și 7.